

Folkepensionens grundbeløb:

	I tiden 1. oktober 1959 til 31. marts 1960 Årlig kr.	I tiden 1. april 1960—til 31. marts 1961 Årlig kr.
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension . . .	3 084	3 744
Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne	2 052	2 508
<i>Ventetillæg:</i>		
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension: Ved opsættelse til den ældste ægtefælles 67. år	216	324
70. år og derefter	372	516
<i>Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne for at opnå pension:</i>		
Ved opsættelse til det 67. år	144	216
70. år og derefter	252	348
<i>Ægteskabstillæg</i>	144	300
<i>Lommepenge til beboere på alderdomshjem:</i>		
Ægtepar	624	648
Enlige	312	324

Stk. 4. Efter 1. april 1961 ydes de før dette tidspunkt gældende tillæg for opsættelse af begæring om aldersrente eller folkepension til henholdsvis det 67. og 70. år med de i § 5, stk. 5, nævnte beløb for opsættelse af begæring til henholdsvis det 70. og 72. år, for enlige kvinder med tillæggene for opsættelse af begæring til henholdsvis det 65. og 67. år.

Stk. 5. Til personlige tillæg til folkepensionister i henhold til § 6, stk. 1 og 2, kan der i regnskabsåret 1959-60 anvendes et beløb svarende til 12 pct. af grundbeløbene af de aldersrenter, som i det foregående år er udredet på Færøerne, ligesom der i regnskabsårene 1960-61 og 1961-62 kan anvendes henholdsvis 8½ pct. og 5½ pct. af grundbeløbene af de folkepensioner, som i det foregående år er udredet på Færøerne.

Stk. 6. For regnskabsårene 1959-60 og 1960-61 yder statskassen ud over det i § 18 omtalte tilskud til folkepension på Færøerne et beløb svarende til henholdsvis 2/3 og 1/3 af det samlede folkepensionsbidrag i henhold til § 17 for vedkommende regnskabsår.

§ 23. Denne lov træder i kraft 1. oktober 1959.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 146 af 31. marts 1949 for Færøerne om aldersrente med senere ændringer.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende færøske regler om hjælp ved alderdom findes i lov nr. 146 af 31. marts 1949 for Færøerne om aldersrente. Loven bygger på de samme grundprincipper, som indtil 1. april 1957 var gældende i den øvrige del af riget, men ligger dog på en række punkter den ældre aldersrentelovgivning nærmere.

Der er pr. 1. april 1958 gennemført en lempelse af reglerne om fradrag på grund af rentemodtagerens indtægt, men i øvrigt er der — bortset fra nogle uvæsentlige ændringer i forbindelse med de for hele riget gennemførte ændringer i indfødsretslovgivningen og i reglerne om retsvirkningerne af en idømt straf — ikke foretaget ændringer i loven fra 1949.

Grundbeløbene for aldersrenten på Færøerne blev i 1949 fastsat til det samme som i landkommunerne i det øvrige kongerige. Der opstod imidlertid snart forskel mellem rentesatserne på Færøerne og i den

øvrige del af riget, idet den færøske aldersrentelov i modsætning til lov om folkeforsikring ikke indeholder bestemmelser om automatisk pristalsregulering, men blot giver socialministeren adgang til efter indstilling fra landsstyret at forhøje eller nedsætte rentesatserne, såfremt leveomkostningerne på Færøerne stiger eller falder. Ved de reguleringer, som i henhold til denne regel er foretaget under hensyn til bevægelserne i det færøske pristal, er renten heller ikke nået op på rentesatserne for landkommuner i den øvrige del af riget. Forskellen mellem satserne er yderligere blevet væsentligt forøget, efter at forskellige tillæg til den danske aldersrente (beklædningstillæg, brændselstillæg, rentetillæg og særlige ydelser), der ikke findes på Færøerne, ved folkepensionens indførelse pr. 1. april 1957 blev indregnet i grundbeløbet, og der herudover den 1. oktober 1957 skete en væsentlig